

[Pia Kjærsgaard]

man hvor man har? Men det ved man så sandelig langtfra i mange, mange tilfælde.

Jeg synes, det er for nemt sluppet, og jeg synes, at når fru Dorte Bennedsen skælder ud på fru Ebba Strange, burde den balle også tildeles hr. Anker Jørgensen.

Anden næstformand (Grove):

Støjniveauet er meget højt.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt sige, at jeg mistænker ikke et øjeblik hverken Socialdemokratiet eller de andre regeringspartier eller for den sags skyld Venstre og Konservative, som er medforslagsstillere til dagsordenen, som nogle, der ønsker at bakke op bag Milosevic' politik. Jeg er helt overbevist om, at den fordømmelse, der er kommet til udtryk i de resolutioner, der er vedtaget i forskellige internationale forsamlinger, mener man.

Når jeg sagde det, jeg sagde, var det, fordi jeg bl.a. har været inspireret til denne her debat af fredsgrupper i Beograd, aktive folk, som bruger en meget vanskelig situation som oppositionsfolk i Beograd og siger: I gør os en bjørnetjeneste ved at sende dem tilbage, for Milosevic vil opfatte det på den måde, at så er det nok ikke så slemt med ham. Ganske vist må vi hverken få våben eller varer eller noget som helst, men vi må i hvert fald gerne få vores soldater hjem igen.

Det var det, der lå bag min bemærkning. Jeg beklager, hvis den er faldet for hårdt, men det var derfor, jeg kom med den. Jeg ved godt, jeg har sagt det, og nu har jeg så forklaret, hvad der lå i det.

Til fru Elisabeth Arnold må jeg sige undskyld. Den sidste del af sætningen kan jeg godt huske – det dér med foruroligelsen over den forskellige politik fra de forskellige lande – og den deler jeg. Det er en af grundene til, at SF's dagsordensforslag slutter med et forsøg på dog at komme overens mellem Europarådslandene.

Det første må jeg simpelt hen have misforstået på en eller anden måde. Det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne sige tak til fru Ebba Strange for det svar, jeg fik her. Jeg er glad for, at det havde det indhold, det havde.

Og så en enkelt bemærkning til fru Pia Kjærsgaard, som gav mig gode råd om, hvorvidt jeg skulle blive forarget, og i givet fald hvem jeg skulle blive forarget på.

Hvis fru Pia Kjærsgaard havde hørt efter, ville hun have opfattet – håber jeg da i hvert fald – at jeg indtil flere gange fra denne talerstol har spurgt både hr. Anker Jørgensen og hr. Niels Anker Kofoed om svar på, hvad det egentlig er, de vil. De ønsker på den ene side ophold til de herværende serbiske asylansøgere, der giver militærnægtelse som grund, men de ønsker på den anden side ikke, at militærnægtelse skal give asyl i almindelighed, og de ønsker slet ikke særlovgivning.

Jeg har ikke fået svaret, men jeg har faktisk stillet spørgsmålene flere gange i løbet af denne eftermiddag.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg bare sige, at det bedste ville være, hvis man havde fælles regler inden for Unionen. Danmark indtager en særstilling. Vi har ikke som de andre en særlig regel om, hvordan man udviser desertører. Det, jeg gerne vil have, er, at man tillemper den særlovgivning, man har lavet om Jugoslavien, så man ikke udviser desertørerne. Så vi er på linje med de andre Unionslande.

Jeg håber, debatten kan inspirere til, at man får ændret den særlige lov om Jugoslavien således, at desertørerne ikke bliver udvist – til krigstjeneste eller til noget, der er værre.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg skylder fru Elisabeth Arnold et svar. Det var nemlig meget relevant, da der blev rejst nogle synspunkter om den forskellighed, der er imellem de europæiske landes lovgivning, og det var også det, som nu allersæst kom ind i debatten.

Derfor vil jeg godt give den oplysning, at den nuværende regering ikke forsømmer nogen lejlighed – hvor vi deltager i kredsen af Europarådslande i EF-kredsen, og hvor vi ellers er med i debatten i international sammenhæng – til at pege på nødvendigheden af, at vi begynder at tænke mere i fællesskab i Europa omkring flygtningespørgsmål.